

Arrest

nr. 228 642 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in 2018, verklaart er zich op 11 oktober 2018 vluchteling.

1.2. Op 25 juni 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 26 juni 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, A.S., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U werd op 30/04/2002 in Joy Naw (Baghlan) geboren waar u ook woonachtig was. Uw vader baatte in Bilako Khar (iets noordelijker dan woonplaats) een benzinstation uit waar u en uw broer regelmatig hielpen en overnachtten. Op een dag kwam een trouwe klant met een doos waarvan hij stelde dat het zeep was met de vraag of hij dit in het benzinstation mocht stockeren om het dan later op te halen. Uw vader was toen niet aanwezig, maar u en uw broer waren akkoord. De volgende dag kwam uw vader terug en vroeg wie die dozen daar had geplaatst. Nadat jullie hem de situatie hadden uitgelegd, keek hij in de dozen en vond er explosieven. Hierna bracht uw vader de politie op de hoogte van de explosieven en zij vroegen uw vader om de eigenaar te bellen en hen te verwittigen als hij ze kwam ophalen. Hierop belde uw vader de klant die stelde dat hij de dozen over 2 dagen zou komen ophalen. Toen hij er met een kompaan aankwam werd hij samen met die kompaan door de politie ingerekend. 10-15 dagen later deed de politie een operatie in Bilako Khar waarbij 4 taliban leden werd opgepakt. Hierna werd uw vader door een talibanleider gebeld die hem verantwoordelijk stelde en aangaf uw vader te zullen doden. Hierna vluchtte u met uw gezin naar familieleden naar het nabijgelegen nawzabad. Enkele weken later viel de taliban het huis binnen – u, uw broer en uw vader waren toen in het benzinstation aan het werk. Bij deze aanval werd uw oom en uw zus gedood. Hierna ontvluchtten u, uw vader en uw broer ergens in 2017 Afghanistan. Echter raakte u uw vader in Iran en uw broer in Turkije kwijt waardoor u ergens in juni of juli 2018 alleen in België aankwam. Drie –vier maanden later werd u door de politie opgepakt voor zwartrijden op tram waarna u op 11/10/2018 internationale bescherming aanvroeg. Om uw verzoek te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een enveloppe (K), taskara's van u en uw vader (K) en documenten in verband met het benzinstation (rekeningen, licenties etc) (K).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met

algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 1, 21), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan (zie verder). Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Uw vluchtmotieven worden evenzeer door bijkomende vaststellingen ondermijnd. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw vader de politie had geïnformeerd dat een talibanlid explosieven in het tankstation had opgeslagen – waarvan hij zei dat het zeep was- en deze het terug ging komen ophalen. Toen dit talibanlid samen met een medestrijder de explosieven kwam ophalen werden zij beiden ingerekend door de politie. Echter is het niet aannemelijk dat uw vader, u en uw broer niettemin in het tankstation bleven werken zelfs nadat de taliban het nieuws had verspreid dat er door uw vader meerdere talibanleden werden opgepakt en hij persoonlijk door een talibanleider werd gebeld met de boodschap dat hij uw vader zou doden. Sterker zelfs, toen de taliban jullie ‘onderduikadres’ in Nawabad binnenviel en hierbij uw zus, uw oom en uw jongste broer doodden waren jullie in het tankstation – dezelfde plaats vanwaar de 2 talibanleden door de politie werden ingerekend en de rechtstreekse aanleiding voor de doodsb bedreiging vanwege een talibanleider (CGVS p.14-16). Dergelijke gang van zaken is volstrekt ongeloofwaardig.

Sowieso kan men zich de vraag stellen waarom talibanleden de noodzaak zouden hebben explosieven voor enkele dagen te verstoppen in een tankstation waarvan zij geenszins weten of de uitbaters achter de doelen van de taliban staan. Hierdoor stellen zij zichzelf aan een gigantisch risico bloot. Dergelijke gang van zaken komt op zich dan al zeer bevreemdend over.

Voorts is het frappant dat u tijdens het CGVS-onderhoud plots aanhaalt dat ook uw jonge broer zou zijn vermoord (CGVS p. 15). Zelfs indien het hier om een vergissing zou gegaan hebben, kan worden gesteld dat het zeer merkwaardig is om over dergelijke punten tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Dergelijke verklaringen zetten dan ook verder jouw geloofwaardigheid op losse schroeven.

Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt een opmerkelijk goede (statische) geografische kennis van uw streek hetgeen u ook kon uittekenen. Dergelijke grondige kennis staat echter in schril contrast met de vage en veelal foutieve verklaringen die u aangaande andere facetten van uw herkomst, zoals scholen in de streek en de veiligheidssituatie, gaf. Het feit dat u statische kennis die relatief makkelijk in te studeren is – ondanks de grondigheid waarmee u dit deed op goede wijze weergeeft kan niet in overeenstemming

worden gebracht met de lancunes op andere vlakken en doen dan ook zeer sterk twijfelen aan uw (recente) herkomst uit het gebied.

Zo gaf u aan dat u schoolliep op de Ahmad Zai high school gelegen in uw dorp (u gaf het meer brede gebied Joy Naw aan waarin Ahmadzai vervat zit) en verklaarde dat dit bestond uit een tent en een stenen gebouw met 2 verdiepingen (de facto dus 1 gebouw). Deze school zou enkel voor jongens toegankelijk zijn. U had geen weet van andere scholen in de streek die voor meisjes toegankelijk zijn behalve de paar tenten die werden opgezet om meisjes te onderwijzen vlak voor uw vertrek (CGVS p.7, 8, 19- 20). Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat de Ahmad Zai high school uit 2 stenen gebouwen bestaat en er eveneens meisjes naar die school gingen. Dat u het over dezelfde school heeft blijkt uit uw verklaring dat de school lang geleden gebombardeerd werd toen de taliban er zat – dit was de reden dat u niet meer ging- hetgeen in lijn ligt met de info waaruit blijkt dat de Ahmad Zai High school in 2010 door de Amerikanen werd gebombardeerd omdat de taliban er zouden bivakkeren (CGVS p.7, 11). Gevraagd naar nog andere scholen in de buurt kon u enkel de Wardak high school aangeven. U gaf aan dat er geen andere scholen in Joy Naw gelegen zijn en u had nog nooit gehoord van de Dande Ghor primary school. Naar het einde van het gehoor toe gaf u nog aan dat er een kleine meisjesschool, bestaande uit tenten, rond uw vertrek werd opgericht (CGVS p.8, 19). Echter ligt deze informatie aangaande de scholen in uw buurt niet in de lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit die informatie blijkt immers dat de Dande Ghor primary school in Joy Naw gelegen is, hetgeen u als uw woonplaats opgaf, en dat deze school plaats bood aan 380 studenten en bestond uit 1 gebouw met 2-verdiepingen gecombineerd met tenten – opmerkelijk genoeg dezelfde bouwbeschrijving als degene die u over de Ahmad Zai high school gaf. Overigens bevindt zich in Niazullah (een dorp waar u tijdens het onderhoud naar refereerde en dichtbij uw woonplaats ligt) eveneens een school waar een 300 tal leerlingen (jongens én meisjes) schoollopen. Dergelijke foutieve beschrijving van de school waar u volgens uw verklaringen schoolliep, uw onwetendheid over een andere school die in uw woonplaats gelegen is en een andere in de nabijheid en uw onwetendheid dat, ondanks het gegeven dat u een zus had (CGVS p.6), meisjes in uw streek wel degelijk reeds lang voor uw vertrek in de mogelijkheid waren om school te lopen (en dit niet enkel in de Ahmad Zai Highschool zoals uit de informatie blijkt) ondermijnen reeds de geloofwaardigheid als zou u (tot uw vertrek) in Joy Naw (Jaw Naw) gewoond hebben. Hoewel u nog zeer jong was toen u naar school ging dient te worden gesteld dat u een vrij precieze, ondanks het foutieve karakter ervan, beschrijving van de school gaf hetgeen niet kan verklaard worden door een gefragmenteerde herinnering omwille van uw leeftijd toen. Bovendien woonde u nog jaren nadien in de regio en blijft uw onwetendheid inzake andere scholen in de buurt eveneens pertinent.

Ook aangaande de veiligheidssituatie in uw regio legde u vage en weinig doorleefde verklaringen af die geenszins wijzen op uw bewering als zou u er uw hele leven gewoond hebben. Zo gaf u aan dat Dande Ghor 3-3.5 jaar voor uw vertrek door de taliban werd veroverd – hetgeen ergens in 2014 is. Gevraagd of dit een groot offensief was van de taliban die tot een grote clash met de overheidstroepen leidde stelde u dit niet te weten. Gevraagd of de situatie nadien nog wijzigde gaf u vaag aan dat de overheid hen nog aanviel en er constant met elkaar gevochten werd (CGVS p.12). In het jaar dat u vertrok vond er geen aanval van de overheid plaats gezien dit pas na uw vertrek gebeurde (CGVS p.20). Voorts werd u gevraagd of de Ahmad Zai highschool ooit door de overheid als militaire basis werd gebruikt hetgeen u ontkende (CGVS p.12). Na de pauze gaf u dan weer aan dat de school wel als militaire basis is gebruikt geweest, maar zonder enige verdere duiding te kunnen geven. U gaf enkel aan dat het enkele jaren geleden was, maar dat u hier geen verdere informatie over had. Uiteindelijk – mede door de vraagstelling- is het niet duidelijk of u de taliban bedoelde of effectief de overheid hetgeen dan manifest tegenstrijdig zou zijn met de verklaringen die u voordien erover aflegde. Van andere scholen die door het leger werden bezet had u nooit gehoord (CGVS p.17-18, 20). Voorts had u geen weet van luchtaanvallen in uw gebied, streek of in uw dorp, maar voegde hieraan toe dat dit wel in Juar Khel en Waran gebieden plaatsvond (CGVS p.18). Uit informatie blijkt echter dat de taliban in september 2015 het gebied veroverde en er de controle over hadden totdat er begin 2016 een groot overheids-offensief was die het gebied heroverde waarna dan weer een counteroffensief van de taliban plaatsvond en zij het gebied in april 2016 onder controle had. In die periode waarin zware gevechten plaatsvonden (januari 2016-april 2016) werd de Ahmad Zai highschool door de overheidstroepen als militaire basis gebruikt tot de taliban het gebied terug veroverde. De taliban maakte hierna geen gebruik van de school als militaire basis. Verder blijkt dat ook de Dand-e-Ghor primary school en de Niazullah primary school van begin 2016 tot april 2016 (en zelfs iets langer) door militairen als basis werden gebruikt totdat de taliban het gebied terug overnamen. Voorts blijkt uit informatie dat een getuige begin 2016 spreekt over raketaanvallen waarbij Ahmadzai, Joi Naw and Postak Bazaar areas gevisieerd werden hetgeen evenzeer in tegenspraak is met de verklaringen die u hieromtrent aflegde. Uit uw verklaringen blijkt dat u in de loop van 2017 bent vertrokken – u was ongeveer 10 maanden onderweg en was

reeds 3-4 maanden in België alvorens u bescherming aanvroeg in oktober 2018 (verklaringen DVZ en minteh fiche); op het CGVS gaf u aan dat u in de 6de maand van 2017 was vertrokken (CGVS p.17) - waardoor het weinig aannemelijk overkomt dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent van de gebeurtenissen die het jaar voordien – bijgevolg relatief kort voor uw vertrek- in uw directe regio afspeelden en refereert naar zaken 3-3.5 jaar voor uw vertrek terwijl een groot offensief en zware gevechten plaatsvonden in het jaar voor uw beweerde vertrek.

Gevraagd naar recente incidenten voor uw vertrek – u bleef verwijzen naar het bombardement in uw school uit 2010- een jaar of het jaar daarvoor gaf u aan dat 2 jaar voor uw vertrek Alam Jan van hezb e Islami werd gedood en dat maulvi Lal 6 maanden voor uw vertrek werd gedood (CGVS p.11, 18). Het klopt inderdaad dat maulvi Lal (schaduwgouverneur van Baghlan) in 2017 werd gedood (april), al komt het dan wel bevreemdend over dat u de dood van Alam Jan 2 jaar voor uw vertrek plaatst gezien hij slechts enkele maanden voor Muhammad Lal werd gedood, namelijk in februari 2017. Gezien dit de enige 2 recente incidenten zijn die u kan aanhalen is het niet aannemelijk dat u dergelijke tijdsperiode tussen beide incidenten plaatst terwijl er in werkelijkheid slechts enkele maanden tussen die incidenten zat. Voor het overige kon u uit zichzelf geen andere incidenten aanhalen. Gevraagd of u had gehoord van het vernietigen of in brand steken van moskeën in de buurt waar u leefde gaf u aan dat er een moskee in Niazullah (Salangan) werd vernietigd bij gevechten die 2 maanden duurden waarbij ook andere moskeën werden beschadigd (CGVS p.17). Uit info blijkt echter dat er in augustus 2015 op 10 dagen tijd 12 moskeën in brand werden gestoken waarvan er 6 volledig vernietigd waren. Deze moskeën bevonden zich in Islamabad, Ahmadzai en Wardak; bijgevolg in de directe nabijheid waar u woonde. Hoewel Niazullah ook in de buurt ligt wijkt dit toch sterk af van de verklaringen die u hierover aflegde en kunnen meer gedetailleerde verklaringen worden afgelegd te meer het vernietigen van moskeën als belangrijk nieuws in de streek wordt aanzien (zie toegevoegde kaart). Tenslotte komt het ook bevreemdend over dat u nooit de naam Mohseni heeft gehoord gezien het toch een zeer invloedrijke en bekende familie in Baghlan is en er dan ook een grote bekendheid geniet zoals uit de toegevoegde informatie blijkt, te meer u veel op het werk van uw vader was waar een televisie was en u zo over bijvoorbeeld de provinciegouverneur hoorde (CGVS p.20, 12-13).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pulli khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017**, pag. 1-70, beschikbaar op

<https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018**, pag. 1-24, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met uw bevreemdende onwetendheid inzake de scholen in uw regio en dat het beter is om het aan te geven indien u ergens anders heeft gewoond dan uw voorgehouden verblijfplaatsen. U bleef echter bij uw bewering dat u altijd in de streek had gewoond en u naar de Ahmad Zai Highschool bent geweest die werd vernietigd (CGVS p.21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Betreffende het gegeven dat u een niet begeleide minderjarige Afghaan bent dient vooreerst gesteld te worden dat u geen zicht biedt op uw regio van herkomst noch om de redenen van uw vertrek. Bijgevolg kunnen zich ernstige vragen gesteld worden of u effectief uw vader in Iran bent verloren en uw broer in Turkije. Sowieso kan geen geloof worden gehecht aan de moord op uw oom en blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder samen met 2 broers van u in Afghanistan verblijft. Voor het overige zijn er geen indicaties dat u zich in een dermate kwetsbare positie bevindt waardoor uw minderjarigheid en uw nationaliteit voldoende zouden kunnen zijn voor de rechtvaardiging van een internationale beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopieën van de taskara's van u en uw vader zijn vooreerst slechts kopieën. U gaf wel aan dat originele onderweg waren al weze het duidelijk dat de corruptie in Afghanistan dermate is dat men makkelijk dergelijke documenten tegen betaling kan krijgen zelfs indien men er niet (meer) woonachtig is. Bovendien moet hier in het bijzonder gewezen worden op het feit dat een taskara louter een indicatie geeft van uw identiteit, maar geenszins een bewijs van (recente) herkomst vormt. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat een taskara de oorspronkelijke herkomstplaats vermeldt, maar dat dit niet noodzakelijk de woonplaats of geboorteplaats hoeft te zijn. Een Noors themarapport inzake Afghaanse

identiteitsdocumenten stelt op basis van een diplomatieke bron immers dat de op de taskara vermelde geboorteplaats niet noodzakelijkerwijs de plaats betreft waar de houder effectief wordt geboren, maar dat het ook kan gaan om de geboorteplaats van de voorouders (of de echtgenoot). Deze identiteitsdocumenten wegen dan ook niet op tegen de manifeste vaststellingen die aangaande uw herkomst werden gedaan.

De papieren inzake het benzinestation kunnen door iedereen opgemaakt of verkregen worden waardoor aan de bewijskracht (waarde) van dergelijke stukken zeer relevant is en dan ook niet opweegt tegenover de zwaarwichtige vaststellingen inzake uw beweerde herkomst.

De enveloppe kan enkel indiceren dat u post uit de regio heeft verkregen zonder dat dit inhoudt dat u of uw familie er van afkomstig zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid", van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel "(afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij nog een document neer, opgesteld in mei 2019, dat een bilan weergeeft van de intellectuele non-verbale functies van verzoeker.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd nadat een talib explosieven in het tankstation van zijn vader stockeerde, waarop zijn vader de politie op de hoogte bracht waarna een aantal talibs werden opgepakt door de politie. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het niet aannemelijk is dat hij, zijn vader en zijn broer in het tankstation bleven werken nadat de taliban het nieuws hadden verspreid dat zijn vader verantwoordelijk was voor de arrestatie van talibanleden en nadat zijn vader reeds een telefonische doodsb bedreiging van de taliban had gekregen; (ii) het evenmin aannemelijk is dat de taliban een dermate groot risico zouden lopen door explosieven te stockeren in een tankstation zonder zeker te zijn van de betrouwbaarheid van de eigenaar/uitbaters van dit tankstation; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud plots eenmalig aanhaalt dat ook zijn jongste broer zou zijn vermoord door de taliban bij de aanval op hun 'onderduikadres'; (iv) hoewel hij een goede (statische) geografische kennis heeft van zijn regio van herkomst – die relatief gemakkelijk kan worden ingestudeerd –, desalniettemin geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het district Pulli Khumri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan daar (a) zijn kennis over de scholen in zijn onmiddellijke leefomgeving niet overeenstemt met de beschikbare informatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), (b) hij slechts vage en niet-doorleefde verklaringen aflegt over de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, die (c) bovendien niet steeds coherent zijn; (v) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het district Pulli Khumri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich toen zouden hebben voorgedaan; en (vi) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat geen/onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd, dient erop gewezen dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en dat hieruit niet kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielp procedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Minister er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

Waar verzoeker dienaangaande aanvoert in zijn verzoekschrift dat hij als zestienjarige tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd onderworpen aan “*een urenlang verhoor met zeer veel vragen*” en dat dit psychologisch een zware gebeurtenis betreft, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat enig medisch/psychiatrisch/psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij omwille van zijn jeugdige leeftijd niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde verklaringen. Verzoeker kan immers niet als dermate jong worden beschouwd dat hij hiertoe louter omwille van zijn leeftijd niet in staat zou kunnen worden geacht. Het enkele feit dat verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud mogelijks wat meer vermoeid was, doet op zich geen enkele afbreuk aan zijn verklaringen en/of aan de motivering van de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een stuk neer dat een analyse van zijn intellectuele capaciteiten weergeeft. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk waarom dit stuk, dat overigens niet vergezeld is van een aanvullende nota, niet eerder werd neergelegd. Het attest werd opgesteld in mei 2019, de bestreden beslissing dateert van 25 juni 2019 en het verzoekschrift van 25 juli 2019. Hoe dan ook, uit het attest blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een

gehoor of het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen. Uit de resultaten van het onderzoek blijkt enkel dat verzoekers intellectuele capaciteiten zich onder het gemiddelde bevinden waarbij de neuropsycholoog echter verduidelijkt dat de resultaten moeten gezien worden binnen de specifieke context met name dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige is die slechts 8 maanden in België is.

Ten slotte dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad en een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

2.3.2.4. De Raad stelt vervolgens vast dat verzoeker uiteenlopende verklaringen aflegt over het moment van zijn vertrek uit Afghanistan en van zijn aankomst in België. Op het bureau Minteh (administratief dossier, stuk 16, "fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling") verklaart verzoeker dat hij ongeveer tien maanden onderweg was van Afghanistan naar België en dat hij in België is toegekomen op 6 oktober 2018, wat maakt dat hij rond 6 januari 2018 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 februari 2019 verklaart verzoeker dat hij ongeveer anderhalf jaar voordien vertrok uit Afghanistan (administratief dossier, stuk 15, "verklaring DVZ", verklaring 32), wat maakt dat hij Afghanistan zou hebben verlaten rond augustus 2017. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart verzoeker dan weer eerst dat hij in de zesde maand van 1396 (Afghaanse kalender) vertrok uit Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), waar hij later verklaart uit Afghanistan te zijn vertrokken in de zesde maand van 2016 of 2017 om vervolgens, nadat de *protection officer* opmerkt dat verzoeker voor de pauze verklaarde dat hij in de zesde maand van 1396 vertrok hetgeen overeenstemt met 2017, te verklaren dat hij in 1396 vertrok (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). In het verzoekschrift wordt dan weer het feitenrelaas uit de bestreden beslissing niet betwist (verzoekschrift, p. 2), waar wordt gesteld dat verzoeker in juni of juli 2018 in België toekwam en drie à vier maanden later door de politie werd opgepakt wegens zwartrijden op een tram. Als dusdanig circuleren in onderhavig dossier drie vertrekdata uit Afghanistan (juni 2017, augustus 2017 en januari 2018) en tevens twee aankomstdata in België (juni-juli 2018 en 6 oktober 2018). Dergelijke uiteenlopende verklaringen doen niet enkel afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, doch tevens aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vluchtrelaas, waar immers de chronologie van dit vluchtrelaas door deze uiteenlopende verklaringen op de helling komt te staan.

2.3.2.5. Vervolgens dient vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert:

"Uw vluchtmotieven worden evenzeer door bijkomende vaststellingen ondermijnd. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw vader de politie had geïnformeerd dat een talibanlid explosieven in het tankstation had opgeslagen – waarvan hij zei dat het zeep was- en deze het terug ging komen ophalen. Toen dit talibanlid samen met een medestrijder de explosieven kwam ophalen werden zij beiden ingerekend door de politie. Echter is het niet aannemelijk dat uw vader, u en uw broer niettemin in het tankstation bleven werken zelfs nadat de taliban het nieuws had verspreid dat er door uw vader meerdere talibanleden werden opgepakt en hij persoonlijk door een talibanleider werd gebeld met de boodschap dat hij uw vader zou doden. Sterker zelfs, toen de taliban jullie 'onderduikadres' in Nawabad binnenviel en hierbij uw zus, uw oom en uw jongste broer doodden waren jullie in het tankstation – dezelfde plaats vanwaar de 2 talibanleden door de politie werden ingerekend en de rechtstreekse aanleiding voor de doodsb bedreiging vanwege een talibanleider (CGVS p.14-16). Dergelijke gang van zaken is volstrekt ongeloofwaardig.

Sowieso kan men zich de vraag stellen waarom talibanleden de noodzaak zouden hebben explosieven voor enkele dagen te verstoppen in een tankstation waarvan zij geenszins weten of de uitbaters achter de doelen van de taliban staan. Hierdoor stellen zij zichzelf aan een gigantisch risico bloot. Dergelijke gang van zaken komt op zich dan al zeer bevreemdend over.

Voorts is het frappant dat u tijdens het CGVS-onderhoud plots aanhaalt dat ook uw jonge broer zou zijn vermoord (CGVS p. 15). Zelfs indien het hier om een vergissing zou gegaan hebben, kan worden gesteld dat het zeer merkwaardig is om over dergelijke punten tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Dergelijke verklaringen zetten dan ook verder jouw geloofwaardigheid op losse schroeven."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift volhardt in zijn verklaringen, dient erop gewezen dat het herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de pertinente motieven van de commissaris-generaal inzake deze

verklaringen. Redelijkerwijze kan wel degelijk worden aangenomen dat verzoeker en zijn vader en broer niet gewoon naar het tankstation zouden terugkeren nadat zijn vader reeds een telefonische doodsbedreiging van de taliban had ontvangen en nadat de taliban reeds bekend hadden gemaakt dat verzoekers vader verantwoordelijk wordt geacht voor het arresteren van verschillende talibanleden bij een actie van de Afghaanse politie. Dat zij dachten in het tankstation relatief veilig te zijn omdat er 150 meter verderop een groot checkpoint was, is slechts een *post factum*-bewering waarvan verzoeker nooit eerder melding maakte. Bovendien doet deze beweerde nabije aanwezigheid van een groot checkpoint eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat de taliban het risico zouden nemen er explosieven te verbergen zonder zeker te zijn dat zij de eigenaars/uitbaters van het tankstation konden vertrouwen. Waar verzoeker opmerkt dat het gezin was verhuisd, kan niet worden ingezien op welke wijze verzoeker en zijn vader en broer in het tankstation veilig(er) zouden zijn na de bedreigingen vanwege de taliban louter omdat het gezin intussen zou zijn ondergedoken; de taliban kenden immers het tankstation. Dit klemt des te meer daar het 'onderduikadres' later ook werd aangevallen door de taliban, waarbij zijn zus om het leven zou zijn gekomen. Dat verzoeker daaromtrent eenmalig beweerde dat ook zijn jongste broer bij deze aanval om het leven kwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15: *"Ja, we verhuisden van dorp 18-21 dagen later, ze vielen ons huis aan en als resultaat zus en oom vaderskant vermoord en jongste broer vermoord"* (eigen onderlijning)), waar hij anders nooit melding maakte van het overlijden van zijn jongste broer bij de aanval op het 'onderduikadres', vormt een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht dat hoewel verzoeker een goede (statische) geografische kennis heeft van zijn regio van herkomst – die relatief gemakkelijk kan worden ingestudeerd –, desalniettemin geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het district Pulli Khumri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan: *"Uit uw verklaringen blijkt een opmerkelijk goede (statische) geografische kennis van uw streek hetgeen u ook kon uittekenen. Dergelijke grondige kennis staat echter in schril contrast met de vage en veelal foutieve verklaringen die u aangaande andere facetten van uw herkomst, zoals scholen in de streek en de veiligheidssituatie, gaf. Het feit dat u statische kennis die relatief makkelijk in te studeren is – ondanks de grondigheid waarmee u dit deed op goede wijze weergeeft kan niet in overeenstemming worden gebracht met de lancunes op andere vlakken en doen dan ook zeer sterk twijfelen aan uw (recente) herkomst uit het gebied.*

Zo gaf u aan dat u schoolliep op de Ahmad Zai high school gelegen in uw dorp (u gaf het meer brede gebied Joy Naw aan waarin Ahmadzai vervat zit) en verklaarde dat dit bestond uit een tent en een stenen gebouw met 2 verdiepingen (de facto dus 1 gebouw). Deze school zou enkel voor jongens toegankelijk zijn. U had geen weet van andere scholen in de streek die voor meisjes toegankelijk zijn behalve de paar tenten die werden opgezet om meisjes te onderwijzen vlak voor uw vertrek (CGVS p.7, 8, 19- 20). Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat de Ahmad Zai high school uit 2 stenen gebouwen bestaat en er eveneens meisjes naar die school gingen. Dat u het over dezelfde school heeft blijkt uit uw verklaring dat de school lang geleden gebombardeerd werd toen de taliban er zat – dit was de reden dat u niet meer ging- hetgeen in lijn ligt met de info waaruit blijkt dat de Ahmad Zai High school in 2010 door de Amerikanen werd gebombardeerd omdat de taliban er zouden bivakkeren (CGVS p.7, 11). Gevraagd naar nog andere scholen in de buurt kon u enkel de Wardak high school aangeven. U gaf aan dat er geen andere scholen in Joy Naw gelegen zijn en u had nog nooit gehoord van de Dande Ghor primary school. Naar het einde van het gehoor toe gaf u nog aan dat er een kleine meisjesschool, bestaande uit tenten, rond uw vertrek werd opgericht (CGVS p.8, 19). Echter ligt deze informatie aangaande de scholen in uw buurt niet in de lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit die informatie blijkt immers dat de Dande Ghor primary school in Joy Naw gelegen is, hetgeen u als uw woonplaats opgaf, en dat deze school plaats bood aan 380 studenten en bestond uit 1 gebouw met 2-verdiepingen gecombineerd met tenten – opmerkelijk genoeg dezelfde bouwbeschrijving als degene die u over de Ahmad Zai high school gaf. Overigens bevindt zich in Niazullah (een dorp waar u tijdens het onderhoud naar refereerde en dichtbij uw woonplaats ligt) eveneens een school waar een 300 tal leerlingen (jongens én meisjes) schoollopen. Dergelijke foutieve beschrijving van de school waar u volgens uw verklaringen schoolliep, uw onwetendheid over een andere school die in uw woonplaats gelegen is en een andere in de nabijheid en uw onwetendheid dat, ondanks het gegeven dat u een zus had (CGVS p.6), meisjes in uw streek wel degelijk reeds lang voor uw vertrek in de mogelijkheid waren om school te lopen (en dit niet enkel in de Ahmad Zai Highschool zoals uit de informatie blijkt) ondermijnen reeds de geloofwaardigheid als zou u (tot uw vertrek) in Joy Naw (Jaw Naw) gewoond hebben. Hoewel u nog zeer jong was toen u naar school ging dient te worden gesteld dat u een vrij precieze, ondanks het foutieve karakter ervan, beschrijving van de school gaf hetgeen niet kan

verklaard worden door een gefragmenteerde herinnering omwille van uw leeftijd toen. Bovendien woonde u nog jaren nadien in de regio en blijft uw onwetendheid inzake andere scholen in de buurt eveneens pertinent.

Ook aangaande de veiligheidssituatie in uw regio legde u vage en weinig doorleefde verklaringen af die geenszins wijzen op uw bewering als zou u er uw hele leven gewoond hebben. Zo gaf u aan dat Dande Ghorī 3-3.5 jaar voor uw vertrek door de taliban werd veroverd – hetgeen ergens in 2014 is. Gevraagd of dit een groot offensief was van de taliban die tot een grote clash met de overheidstroepen leidde stelde u dit niet te weten. Gevraagd of de situatie nadien nog wijzigde gaf u vaag aan dat de overheid hen nog aanviel en er constant met elkaar gevochten werd (CGVS p.12). In het jaar dat u vertrok vond er geen aanval van de overheid plaats gezien dit pas na uw vertrek gebeurde (CGVS p.20). Voorts werd u gevraagd of de Ahmad Zai highschool ooit door de overheid als militaire basis werd gebruikt hetgeen u ontkende (CGVS p.12). Na de pauze gaf u dan weer aan dat de school wel als militaire basis is gebruikt geweest, maar zonder enige verdere duiding te kunnen geven. U gaf enkel aan dat het enkele jaren geleden was, maar dat u hier geen verdere informatie over had. Uiteindelijk – mede door de vraagstelling- is het niet duidelijk of u de taliban bedoelde of effectief de overheid hetgeen dan manifest tegenstrijdig zou zijn met de verklaringen die u voordien erover aflegde. Van andere scholen die door het leger werden bezet had u nooit gehoord (CGVS p.17-18, 20). Voorts had u geen weet van luchtaanvallen in uw gebied, streek of in uw dorp, maar voegde hieraan toe dat dit wel in Juar Khel en Waran gebieden plaatsvond (CGVS p.18). Uit informatie blijkt echter dat de taliban in september 2015 het gebied veroverde en er de controle over hadden totdat er begin 2016 een groot overheids-offensief was die het gebied heroverde waarna dan weer een counteroffensief van de taliban plaatsvond en zij het gebied in april 2016 onder controle had. In die periode waarin zware gevechten plaatsvonden (januari 2016-april 2016) werd de Ahmad Zai highschool door de overheidstroepen als militaire basis gebruikt tot de taliban het gebied terug veroverde. De taliban maakte hierna geen gebruik van de school als militaire basis. Verder blijkt dat ook de Dand-e-Ghorī primary school en de Niazullah primary school van begin 2016 tot april 2016 (en zelfs iets langer) door militairen als basis werden gebruikt totdat de taliban het gebied terug overnamen. Voorts blijkt uit informatie dat een getuige begin 2016 spreekt over raketaanvallen waarbij Ahmadzai, Joi Naw and Postak Bazaar areas gevisieerd werden hetgeen evenzeer in tegenspraak is met de verklaringen die u hieromtrent aflegde. Uit uw verklaringen blijkt dat u in de loop van 2017 bent vertrokken – u was ongeveer 10 maanden onderweg en was reeds 3-4 maanden in België alvorens u bescherming aanvraagde in oktober 2018 (verklaringen DVZ en minteh fiche); op het CGVS gaf u aan dat u in de 6de maand van 2017 was vertrokken (CGVS p.17) - waardoor het weinig aannemelijk overkomt dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent van de gebeurtenissen die het jaar voordien – bijgevolg relatief kort voor uw vertrek- in uw directe regio afspeelden en refereert naar zaken 3-3.5 jaar voor uw vertrek terwijl een groot offensief en zware gevechten plaatsvonden in het jaar voor uw beweerde vertrek.

Gevraagd naar recente incidenten voor uw vertrek – u bleef verwijzen naar het bombardement in uw school uit 2010- een jaar of het jaar daarvoor gaf u aan dat 2 jaar voor uw vertrek Alam Jan van hezb e Islami werd gedood en dat maulvi Lal 6 maanden voor uw vertrek werd gedood (CGVS p.11, 18). Het klopt inderdaad dat maulvi Lal (schaduwgouverneur van Baghlan) in 2017 werd gedood (april), al komt het dan wel bevreemdend over dat u de dood van Alam Jan 2 jaar voor uw vertrek plaatst gezien hij slechts enkele maanden voor Muhammad Lal werd gedood, namelijk in februari 2017. Gezien dit de enige 2 recente incidenten zijn die u kan aanhalen is het niet aannemelijk dat u dergelijke tijdsruimte tussen beide incidenten plaatst terwijl er in werkelijkheid slechts enkele maanden tussen die incidenten zat. Voor het overige kon u uit zichzelf geen andere incidenten aanhalen. Gevraagd of u had gehoord van het vernietigen of in brand steken van moskeën in de buurt waar u leefde gaf u aan dat er een moskee in Niazullah (Salangan) werd vernietigd bij gevechten die 2 maanden duurden waarbij ook andere moskeën werden beschadigd (CGVS p.17). Uit info blijkt echter dat er in augustus 2015 op 10 dagen tijd 12 moskeën in brand werden gestoken waarvan er 6 volledig vernietigd waren. Deze moskeën bevonden zich in Islamabad, Ahmadzai en Wardak; bijgevolg in de directe nabijheid waar u woonde. Hoewel Niazullah ook in de buurt ligt wijkt dit toch sterk af van de verklaringen die u hierover aflegde en kunnen meer gedetailleerde verklaringen worden afgelegd te meer het vernietigen van moskeën als belangrijk nieuws in de streek wordt aanzien (zie toegevoegde kaart). Tenslotte komt het ook bevreemdend over dat u nooit de naam Mohseni heeft gehoord gezien het toch een zeer invloedrijke en bekende familie in Baghlan is en er dan ook een grote bekendheid geniet zoals uit de toegevoegde informatie blijkt, te meer u veel op het werk van uw vader was waar een televisie was en u zo over bijvoorbeeld de provinciegouverneur hoorde (CGVS p.20, 12-13)."

De Raad merkt vooreerst op dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf in het district Pulli Khumri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan bijkomend wordt ondermijnd door de hiervoor vastgestelde uiteenlopende verklaringen betreffende het moment van zijn vertrek uit

Afghanistan (*supra*). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn jeugdige leeftijd en zijn beperkte scholingsgraad, werd eveneens reeds hiervoor vastgesteld dat verzoekers leeftijd en scholingsgraad op zich onvoldoende zijn om de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tekortkomingen in verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst te verschonen (zie *supra*). Bovendien verhinderden zijn leeftijd en scholingsgraad hem klaarblijkelijk niet om van zijn regio van herkomst wel degelijk kennis op te doen, zoals blijkt uit de in de bestreden beslissing vastgestelde goede (statische) geografische kennis in hoofde van verzoeker. Hetzelfde geldt overigens voor waar verzoeker opmerkt dat hij vaak zijn vader hielp in het tankstation, waar hij vaker verbleef dan thuis.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat hij zelf gedurende drie jaar school liep in de Ahmad Zai High School, dat deze school bestond uit een tent en één stenen gebouw met twee verdiepingen en dat deze school enkel toegankelijk was voor jongens terwijl hij geen weet had van scholen voor meisjes in zijn regio van herkomst, behalve enkele tenten bij de Ahmad Zai High School waar vlak voor zijn vertrek meisjes werden onderwezen. Uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt evenwel dat de Ahmad Zai High School bestaat uit twee gebouwen en dat er ook meisjes naar school gaan. Bovendien bevindt er zich volgens deze informatie nog een andere school in de buurt, met name de Dande Ghory Primary School, bestaande uit één gebouw met twee verdiepingen gecombineerd met tenten. Als dusdanig komen verzoekers verklaringen allerm minst doorleefd voor en hebben zij een ingestudeerd karakter. Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Het is volkomen begrijpelijk dat verzoekende partij hiaten in de kennis vertoont met betrekking tot de scholen en hoe deze eruit zien, vermits zij zelf slechts 3 jaar school heeft gelopen en dit ettelijke jaren vooraleer zij het land verliet en bovendien voornamelijk gewerkt en verbleven heeft in een benzinstation dat elders gelegen was.”*, dient erop gewezen dat verzoekers kennis niet louter hiaten vertoont, maar op bepaalde punten ook onjuist blijkt te zijn.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift stelt dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met *“de kennis die wél getoond werd met betrekking tot de regio van herkomst”*, verliest hij uit het oog dat met deze kennis wel degelijk en uitdrukkelijk rekening wordt gehouden in de motieven van de bestreden beslissing: *“Uit uw verklaringen blijkt een opmerkelijk goede (statische) geografische kennis van uw streek hetgeen u ook kon uittekenen. Dergelijke grondige kennis staat echter in schril contrast met de vage en veelal foutieve verklaringen die u aangaande andere facetten van uw herkomst, zoals scholen in de streek en de veiligheidssituatie, gaf. Het feit dat u statische kennis die relatief makkelijk in te studeren is – ondanks de grondigheid waarmee u dit deed op goede wijze weergeeft kan niet in overeenstemming worden gebracht met de lancunes op andere vlakken en doen dan ook zeer sterk twijfelen aan uw (recente) herkomst uit het gebied.”*

Ook waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal eraan voorbij is gegaan dat hij wel degelijk sprak over een nachtaanval door de overheid zes maanden voorafgaand aan zijn vertrek, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing wel degelijk en uitdrukkelijk met deze door verzoeker vermelde aanval rekening werd gehouden: *“Gevraagd of de situatie nadien nog wijzigde gaf u vaag aan dat de overheid hen nog aanviel en er constant met elkaar gevochten werd (CGVS p.12). In het jaar dat u vertrok vond er geen aanval van de overheid plaats gezien dit pas na uw vertrek gebeurde (CGVS p.20).”* Verzoekers verklaringen daaromtrent zijn echter dermate vaag en beperkt dat zij geenszins doorleefd voorkomen. Dienaangaande kan bovendien nogmaals worden gewezen op de hoger gedane vaststelling dat verzoeker uiteenlopende verklaringen aflegde over zijn vertrek uit Afghanistan (zie *supra*), zodat het allerm minst duidelijk is of verzoeker de aanval wel correct in de tijd situeert wanneer hij deze zes maanden voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan plaatst.

Wanneer verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd gevraagd of hij zich specifieke veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst herinnerde van de periode vlak voor zijn vertrek uit Afghanistan, vermeldde hij de dood van de schaduwgouverneur van Baghlan, maulvi Lal, zes maanden voor zijn vertrek, alsook de dood van Alam Jan van Hezb-e-Islami twee jaar voor zijn vertrek. Uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat maulvi Lal werd gedood in april 2017 en dat Alam Jan van Hezb-e-Islami enkele maanden eerder in februari 2017. De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat 'Alam Jan' in Afghanistan een veelvoorkomende naam is en dat er wel degelijk een persoon met die naam is gestorven twee jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan, is allerm minst ernstig. Verzoeker vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud immers niet eender welke 'Alam Jan', maar Alam Jan van Hezb-e-Islami, die tevens wordt vermeld in de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Indien verzoeker meent dat zijn verklaringen betrekking hadden op een andere Alam Jan van Hezb-e-Islami die twee jaar voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan overleed, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit staaft middels enig objectief stuk, *quod non*. Het *post-factum* opwerpen, na confrontatie met de bestreden beslissing dat

verzoeker het over een andere Alam Jan had, volstaat op zich allerm minst om de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen.

Ook waar verzoeker opmerkt dat hij wel degelijk verklaarde dat er meerdere moskeeën werden beschadigd, dient vastgesteld dat ook deze verklaring van verzoeker wel degelijk en uitdrukkelijk werd opgenomen in de motieven in de bestreden beslissing: *“Gevraagd of u had gehoord van het vernietigen of in brand steken van moskeeën in de buurt waar u leefde gaf u aan dat er een moskee in Niazullah (Salangan) werd vernietigd bij gevechten die 2 maanden duurden waarbij ook andere moskeeën werden beschadigd (CGVS p.17).”* De commissaris-generaal motiveert echter terecht dat verzoekers verklaringen over deze incidenten onvoldoende gedetailleerd zijn gelet op de verregaande impact van dit nieuws in de regio.

In zoverre verzoeker aanvoert dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit een arrest van de Raad, dient erop gewezen dat de precedenterwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering, die, mede gelet op het voorgaande, onverminderd overeind blijft.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het district Pulli Khumri van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich toen zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.8. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopieën van de taskara's van u en uw vader zijn vooreerst slechts kopieën. U gaf wel aan dat originele onderweg waren al weze het duidelijk dat de corruptie in Afghanistan dermate is dat men makkelijk dergelijke documenten tegen betaling kan krijgen zelfs indien men er niet (meer) woonachtig is. Bovendien moet hier in het bijzonder gewezen worden op het feit dat een taskara louter een indicatie geeft van uw identiteit, maar geenszins een bewijs van (recente) herkomst vormt. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat een taskara de oorspronkelijke herkomstplaats vermeldt, maar dat dit niet noodzakelijk de woonplaats of geboorteplaats hoeft te zijn. Een Noors themarapport inzake Afghaanse identiteitsdocumenten stelt op basis van een diplomatieke bron immers dat de op de taskara vermelde geboorteplaats niet noodzakelijkerwijs de plaats betreft waar de houder effectief wordt geboren, maar dat het ook kan gaan om de geboorteplaats van de voorouders (of de echtgenoot). Deze identiteitsdocumenten wegen dan ook niet op tegen de manifeste vaststellingen die aangaande uw herkomst werden gedaan.

De papieren inzake het benzinstation kunnen door iedereen opgemaakt of verkregen worden waardoor aan de bewijskracht (waarde) van dergelijke stukken zeer relevant is en dan ook niet opweegt tegenover de zwaarwichtige vaststellingen inzake uw beweerde herkomst.

De enveloppe kan enkel indiceren dat u post uit de regio heeft verkregen zonder dat dit inhoudt dat u of uw familie er van afkomstig zijn.”

Gezien hetgeen hiervoor reeds werd gesteld, kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift aanvoert als volgt: *“Dat de verklaringen aangaande de regio van herkomst wél geloofwaardig zijn en dat de hierboven vermelde documenten deze geloofwaardige verklaringen dus verder ondersteunen.”* Evenmin kan verzoeker worden bijgetreden waar hij aanvoert *“Dat de tegenpartij niet zonder meer kan stellen dat, vermits er sprake is van corruptie in een land, elk documenten dat uit dit land komt bij noodzaak vervalst is.”*, daar zulks nergens in de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing wordt gesteld. De commissaris-generaal stelt immers enkel terecht dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Waar verzoeker verder nog als volgt stelt in zijn verzoekschrift: *“Dat er bovendien in het administratief dossier geen informatie hieromtrent is terug te vinden, behalve een zéér summiere vertaling van een document uit Estland, waarin verwezen*

wordt naar een mail van maart 2017 die enkel opmerkingen maakt over de geboorteplaats op de taskara. De bron van voormelde mail is een 'diplomatieke bron', doch deze informatie laat niet toe om na te gaan of deze bron wel betrouwbaar is.", dient, naast het feit dat het administratief dossier een Noors rapport bevat met een korte, vrije vertaling (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en dus geen document uit Estland, te worden vastgesteld dat het aan verzoeker is elementen bij te brengen waaruit zou blijken dat de informatie van de commissaris-generaal onjuist en/of achterhaald is, *quod non in casu*. Het louter ontkennen van deze informatie volstaat echter geenszins.

2.3.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.10. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan heeft verbleven in het district Pulli Khumri van de provincie Baghlan, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER